

Arrestnummer
C 1 / 1317 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3565
Datum van uitspraak
31 oktober 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/120 2024/VJ11/426

VERSTEK BP

PRO JUSTITIA
Beroep in cassatie
door

dd. 13-11-2024
Bij arrest van het Hof van Cassatie
dd. 4 maart 2025 (m)
werd het cassatieberoep
afgewezen

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/120 - 2024/VJ11/426

I. Not.nr. GE.64.LB.004201/21 (23G000236)

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

(RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk:

op het gehuurde terrein gelegen te afval te hebben opgeslagen, waaronder plastic bakken, metalen rekken, houtafval (paletten, platen, stukken schutting), AEEA (o.m. een afgedankte koelkast), draadafval, kabelafval, PMD-zakken, bouw- en sloopafval, afgedankte stukken golfplaten, te hebben opgeslagen zonder dat hiervoor enige vergunning voorhanden was en zonder dat deze reglementair werden afgevoerd,

(art. 16.6.3, § 1, eerste lid en 16.6.4. decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te

in de periode van 1 januari 2021 tot en met 25 februari 2022

Eveneens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4. decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

en:

II. Not.nr. GE.64.LB.004201/21 (23G000609)

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr.

RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr.

RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

namelijk op een braakliggend terrein gelegen ter hoogte van
allerhande afval te hebben opgeslagen in plaats van het reglementair te laten verwijderen,
meer bepaald een metalen kast, metalen rekken, een wasmachine, oude fietsen, zakken
gevuld met vuilnis, aanhangwagens volgestouwd met afval, houtafval,

(art. 16.6.3, § 1, eerste lid, en 16.6.4. decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen
inzake milieubeleid; art. 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 decreet 23 december 2011 betreffende het
duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te in de periode van 15 september 2022 tot en met 28 december 2022

Eveneens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het
inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de
rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag bij
niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30Di, besliste
bij vonnis van 7 maart 2023 bij verstek als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen
verklaarde telastlegging onder referte I en de telastlegging onder referte II samen tot een
gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 15.000 euro, zijnde 1.875 euro
vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Veroordeelt *tot betaling van een bijdrage aan het
Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de
Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische
tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van
58,24 euro.

VERWIJDERING AFVAL

Beveelt overeenkomstig artikel 16.6.4. DABM de **verwijdering van alle afvalstoffen binnen 3
maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Veroordeelt *tot het betalen aan het openbaar ministerie van een **dwangsom van 100 euro** per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.*

KOSTEN

Veroordeelt *tot betaling van de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 146,98 euro, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis.*

*Laat de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 31,50 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt *om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **100 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 15 september 2022 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.*

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Het verstekvonnis van 7 maart 2023 werd met toepassing van artikel 38, § 1. Gerechtelijk Wetboek op 14 april 2023 betekend aan de woonplaats van de beklaagde. Hij tekende hiertegen verzet aan bij gerechtsdeurwaardersexploot van 22 juni 2023, dat hij liet betekenen aan de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent.

1.3 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 13 december 2023 op verzet en op tegenspraak als volgt:

*"Verklaart het verzet **ontvankelijk**.*

*Beschouwt de veroordelingen uitgesproken bij vonnis bij verstek van deze rechtbank en kamer van **7 maart 2023** voor niet bestaande en wijst opnieuw ten gronde:*

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging onder referte I en de telastlegging onder referte II samen tot een*

gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 15.000 euro, zijnde 1.875 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,24 euro.

VERWIJDERING AFVAL

Beveelt overeenkomstig artikel 16.6.4. DABM de **verwijdering van alle afvalstoffen** binnen **3 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Veroordeelt tot het betalen aan het openbaar ministerie van een **dwangsom van 100 euro** per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.

KOSTEN

Veroordeelt tot betaling van de **kosten** van het verstekvonnis en al de door het verzet veroorzaakte kosten en uitgaven, met inbegrip van de kosten van uitgifte en betekening van het verstekvonnis, tot op heden begroot op 166,66 euro.

Laat de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 31,50 euro.

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **100 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 15 september 2022 tot vandaag en met de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.”

1.4 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 9 januari 2024 door de beklaagde
- 10 januari 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 20 september 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

Hoewel regelmatig gedagvaard om te verschijnen voor het hof, was de burgerlijke partij niet aanwezig en werd ze ook niet vertegenwoordigd door een advocaat. De procedure voor het hof verliep voor haar dus bij verstek.

2. Op de rechtszitting van 20 september 2024 stelde het openbaar ministerie afstand te doen van het ingestelde hoger beroep. Het hof verleent hiervan akte.

De voor de beklaagde afgelegde verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 13 december 2023 is tijdig en regelmatig naar de vorm. Dat is ook zo voor het verzoekschrift of grievenformulier dat de grieven tegen het vonnis bevat.

De advocaat van de beklaagde luidde in het grievenformulier nauwkeurige grieven aan over de schuld, de straf en de burgerlijke rechtsvordering. In de rubriek "Andere" betwist hij de veroordeling tot het betalen van een dwangsom.

Het hoger beroep van de beklaagde is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Er zijn geen redenen om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking van het beperkte hoger beroep en vervolgens de grieven staat definitief vast dat het door op 22 juni 2023 aangetekende verzet ontvankelijk is.

3. De eerste rechter gaf in het vonnis van 13 december 2023 het volgende feitenoverzicht:

“Referte I

3. Na een klacht van een buur stelde de politie vast dat op een terrein aan dat sinds 1 januari 2021 door verhuurd werd aan de opposant afval werd opgeslagen.

Op 3 september 2021 verklaarde

‘Heden wens ik volgende verklaring af te leggen. Ik ben de eigenaar van het terrein gelegen in de in het kadastraal register gekend als:

Ik verhuur dit terrein sedert 01/01/2021 aan de genaamde dit met een termijn van 1 jaar tot 31/12/2021. Er staat duidelijk in het verhuurcontract dat er geen opslag van afval mag plaats vinden. Ik breng u de pagina bij waarop dit vermeld staat en ondertekend is door de huurder. In juni kreeg ik melding van de nieuwe huurder van nummer dat er afval lag op het perceel Hij stoorde zich aan het uitzicht van de afval dat deels gelegen was op zijn parking. Ik heb (dan) meermaals telefonisch contact gehad met dat hij het terrein diende op te ruimen. Dit beloofde hij steeds maar voerde de werken nooit uit. De aanhangwagens die aldaar geparkeerd stonden zijn wel verwijderd van het terrein. De huurder van had al een deel van het afval opgeruimd. De huurder van 's werkzaam in de bouw en heeft de werkzaamheden uitgevoerd. De kostprijs van het opruimen is zevenhonderd euro per container, er zouden minimaal 4 containers nodig zijn. Dit is onder voorbehoud wat we in het pand gaan aantreffen. Ook is de prijs enkel voor de containers exclusief de werkuren.

Het terrein is op dit ogenblik netjes. Ik laat u een foto zien en stuur u deze foto door.

Ik heb vorige week donderdag 26/08/2021 telefonsich gecontacteerd met de vraag om alles op te ruimen en mij hiervan bewijs te leveren, sindsdien heb ik niets meer van hem vernomen.

Ik zal de huur opzeggen zodat hij het pand dient te verlaten per 31/12/2021. Ik wens schadeloos gesteld te worden van de geleden schade.

Bij een nieuwe controle op 25 februari 2022 bleek er nog steeds afval aanwezig op het perceel.

De opposant daagde niet op voor het verhoor.

Referte II

4. Op 15 september 2022 stelde de politie, na een melding van een buur, vast dat op een perceel aan de dat eigendom is van de burgerlijke partij allerhande afval werd opgeslagen door de opposant.

De opposant ging niet in op de uitnodiging om te worden verhoord.”

4. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastleggingen volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen zowel in de zaak met referte I als in de zaak met referte II nog moeten worden aangevuld met artikel 11, § 1 en 25, § 1, Materialendecreet en met artikel 2.1.1, a), 1° van bijlage I bij Vlarem II, wat het hof hierbij doet.

5.1 De vaststellingen van de verbalisanten zoals weergegeven op pagina 4 van proces-verbaal en de daarbij gevoegde foto's, samen met de verklaring van laten geen twijfel bestaan over de schuld van de beklaagde aan de

telastlegging in de zaak met referte I. De beklaagde was de enige huurder en gebruiker van het terrein en de loods die zich daarop bevindt. Hij beschikte niet over een omgevingsvergunning voor de opslag van het op het terrein aangetroffen afvalmateriaal en voerde dit niet op reglementaire wijze af.

Dat de aanhangwagens waarin een deel van het afvalmateriaal werd verzameld niet de eigendom zouden zijn van de beklaagde, is ongeloofwaardig en zelfs niet relevant. Vast staat dat het de beklaagde is die er zonder vergunning het afval in opsloeg. Dit blijkt voldoende uit de verklaring van de eigenares van het terrein, die stelde dat de aanhangwagens werden verwijderd nadat ze de beklaagde meermaals telefonisch had aangemaand om het terrein op te ruimen (p. 20 strafdossier, OK 1, dossier met referte I).

De beklaagde huurde de loods om er afval in te sorteren, zoals gestipuleerd artikel I van het huurcontract. Anders dan hij voorhoudt, impliceert dit niet noodzakelijk dat hij dit afval eerst moest opslaan. Deze contractuele bepaling is evident geen vrijbrief om afval op het terrein te verzamelen zonder de vereiste omgevingsvergunning.

verklaarde op 3 september 2021 inderdaad dat de aanhangwagens inmiddels werden verwijderd. Ze bezorgde de verbalisanten een foto waaruit blijkt dat het terrein vóór de loods volledig leeg en opgeruimd was (p. 30 strafdossier, OK 1, dossier met referte I). Op 25 februari 2022 stelden de verbalisanten echter vast dat dit zeker niet het geval was voor het terrein gelegen achter de loods: ze troffen er nog allerlei afval aan zoals hout, autobanden, een koelkast en dergelijke meer (p. 33 strafdossier en de daarbij gevoegde foto's, OK 1, dossier met referte I).

5.2 Ook aan de schuld van de beklaagde aan de telastlegging in de zaak met referte II valt niet te twijfelen. De verbalisanten noteerden (p. 3 strafdossier, dossier met referte II):

"De eigenaar van het terrein deelt ons mee dat hij en zijn moeder aangesproken werden door een manspersoon dewelke interesse had in de container dewelke aldaar gestald staat. Hij wou deze kortstondig gebruiken om materiaal in te stallen. Gezien ze zelf deze container niet meteen nodig hadden, gaven ze hem toestemming. Intussen zou de manspersoon echter allerhande zaken eveneens naast de container stallen. Wij verkrijgen het contactnummer van deze manspersoon en kunnen op deze manier achterhalen dat het gaat om (...).

We nemen meermaals telefonisch contact op met Betrokkene belooft ons telkenmale dat hij alles zal verwijderen van het terrein en alles naar het containerpark zal brengen. Bij afsluiten van huidig proces-verbaal is er nog niets gewijzigd aan de toestand."

De beklaagde belooft dus zelf meermaals om alle afval te verwijderen, maar deed dit niet. Op geen enkel ogenblik beweerde hij dat het afval, gestapeld rond de container, niet van hem was, maar toebehoorde aan de burgerlijke partij, Hij voert dit pas voor het eerst aan in het grievenformulier, wat elke geloofwaardigheid aan die bewering

ontneemt. Het tegendeel volgt niet uit de vaststelling dat de burgerlijke partij slechts 100 euro schadevergoeding vorderde.

Ook voor de opslag van het afval op het terrein aan (in en rond de container) had de beklaagde geen vergunning. Ook dit afval voerde hij niet op reglementaire wijze af. De eerste rechter heeft de telastlegging in de zaak met referte II terecht bewezen verklaard.

6. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen in de zaak met referte I en II met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen slechts één straf toepast (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

De illegale opslag van afval doet, zoals de eerste rechter pertinent overwoog, afbreuk aan de leefbaarheid van de omgeving en is asociaal ten aanzien van de gemeenschap die grote inspanningen moet doen om een degelijk afvalverwijderingsbeleid te voeren. Ook vele particulieren leveren grote en belangrijke financiële inspanningen om hun afval op legale wijze af te voeren. De beklaagde weigerde dit te doen.

De beklaagde is een arige man met een ongunstig strafrechtelijk verleden. Hij werd al meermaals veroordeeld voor eerlijkheidsmisdrijven zoals het uitgeven van cheques zonder dekking, diefstal met braak en wegmaking van in beslag genomen voorwerpen. Daarnaast werd hij vijf keer veroordeeld voor het sturen in geïntoxiceerde toestand. Daarbij komt nog dat hij al drie keer eerder werd veroordeeld voor inbreuken op de afvalstoffenwetgeving. Hij kan geen gewoon uitstel meer genieten.

Het strafregister van de beklaagde toont aan dat hij er niet in slaagt zich te schikken naar de regels en normen die onze samenleving leefbaar moeten maken voor iedereen. Wat inbreuken op de afvalstoffenwetgeving betreft, is hij bijzonder hardleers, zodat een strenge straf noodzakelijk is.

De geldboete die de eerste rechter voorzag, houdt hier rekening mee en is passend naar keuze en omvang. De beperkte financiële mogelijkheden van de beklaagde doen hieraan geen afbreuk en zijn geen reden om een lagere geldboete op te leggen. Het hof bevestigt deze geldboete, maar veroordeelt de beklaagde anders dan de eerste rechter niet tot een gevangenisstraf, die in dit geval geen meerwaarde heeft.

De beklaagde veroordelen tot een autonome probatiestraf is zinloos. De beklaagde stelt zelf geen voorwaarden voor en ook het hof ziet niet in welke voorwaarden nuttig zouden kunnen zijn, bijvoorbeeld om recidive te voorkomen. Bovendien kreeg de beklaagde al eerder probatievoorwaarden opgelegd onder de vorm van een probatie-uitstel, verleend door het hof van beroep te Gent bij arrest van 18 december 2020 voor belaging. Dit probatie-uitstel werd inmiddels herroepen, wat aantoont dat de slaagkans van een autonome probatiestraf gering is.

De eerste rechter paste de juiste deciemmen toe. De vervangende gevangenisstraf die de eerste rechter oplegde, verzekert voldoende de betaling van de geldboete.

7. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Omwille van de devolutieve werking van het verzet en vervolgens het hoger beroep, beperkt het hof het bedrag van die vergoeding tot 58,24 euro, zoals opgelegd door de eerste rechter in het vonnis van 13 december 2023.

Eveneens met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

De beklaagde is de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand niet verschuldigd, nu hij aantoonst dat hij gedeeltelijke kosteloze juridische tweedelijsbijstand geniet (art. 4, § 2, derde lid, Wet van 19 maart 2017).

8. Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van artikel 16.6.4 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid de verwijdering van het afval van beide terreinen.

Artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt: *“Wie afvalstoffen achterlaat in strijd met de bepalingen van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wordt door de strafrechter veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een door hem vastgestelde termijn.”*

De foto's op pagina 35 en volgende van het strafdossier (OK 1, dossier met referte I) tonen aan dat het terrein aan _____ op 25 februari 2022 helemaal niet volledig was opgeruimd. De beklaagde maakt niet aannemelijk dat dit vandaag wel het geval is. Dat _____ de loods slotvast zou hebben gemaakt, is niet aangetoond en maakt een afvalverwijderingsbevel niet onuitvoerbaar. Evenmin maakt de beklaagde aannemelijk dat hij het terrein aan _____ inmiddels van alle afval ontdeed.

Omwille van het talmen van de beklaagde tot nu toe om alle afval te verwijderen, vordert het openbaar ministerie terecht de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De eerder beperkte financiële middelen van de beklaagde vormen daarvoor geen beletsel.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde al kon overgaan tot het verwijderen van het afval en de ruime termijn die hem daarvoor nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

9. De beklaagde is met toepassing van artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek gehouden om de schade te vergoeden die de burgerlijke partij heeft geleden als gevolg van het misdrijf van de telastlegging in de zaak met referte II en die een door de beklaagde gepleegde fout uitmaakt.

woont samen met haar zoon

dus onmiddellijk naast het terrein waar de beklaagde allerlei afval opsloeg. Ze maakte de eerste rechter duidelijk dat ze dit als storend heeft ervaren, aangezien ze op de rechtszitting van 7 februari 2023 aangaf dat ze wilde dat de beklaagde het afval zou verwijderen, omdat ze op het terrein wilde bouwen (zie stuk 5, kapt rechtspleging in eerste aanleg, voor de samenvoeging). Als zodanig had ze een rechtmatig belang om zich burgerlijke partij te stellen en is haar vordering ontvankelijk. Dat in het strafdossier zich burgerlijke partij zou hebben gesteld, is feitelijk onjuist. Bovendien belet het niet dat zich op de rechtszitting van 7 februari 2023 van de eerste rechter op ontvankelijke wijze burgerlijke partij stelde.

Het afval dat de beklaagde opsloeg op het terrein gelegen naast de woning van de burgerlijke partij, veroorzaakte een hinderlijk uitzicht. Bovendien wilde ze zelf op dit terrein bouwen. De eerste rechter kende hiervoor een passende en billijke schadevergoeding van 100 euro toe, te vermeerderen met de interesten. Het hof bevestigt deze beslissing.

10. Terecht heeft de eerste rechter de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden (artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak voor de beklaagde en bij verstek voor de burgerlijke partij

verleent het openbaar ministerie **akte van de afstand** van hoger beroep;

verklaart het beroep van de beklaagde ontvankelijk;

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de overige burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

vult de beide telastleggingen aan zoals in randnummer 4 van dit arrest beslist;

verklaart de beklaagde schuldig aan de enige telastlegging in de zaak met referte I en aan de enige telastlegging in de zaak met referte II;

veroordeelt de beklaagde voor de beide telastleggingen samen tot een **geldboete** van 1.875 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op **15.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 58,24 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie opnieuw begroot op 266,66 euro in eerste aanleg en op 152,15 euro in beroep;

wat betreft het afvalverwijderingsbevel:

veroordeelt de beklaagde met toepassing van artikel 16.6.4 decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid tot het **inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen**, op de percelen gelegen te
n te

binnen een termijn van **drie maanden** nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal zijn

getreden, op straffe van verbeurte van een dwangsom van **100 euro** per dag bij niet naleving van deze veroordeling;

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij
van een bedrag van **100 euro**, vermeerderd met de vergoedende interesten vanaf
15 september 2022 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke interesten tot
de dag van betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Verstek:	€ 133,62
Betekening:	€ 58,80
Reg. verzet:	€ 50,00
	€ 242,42
+ 10 %:	€ 24,24
Totaal:	€ 266,66

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,16
Dagv. BP:	€ 32,16
	€ 138,32
+ 10 % :	€ 13,83
Totaal :	€ 152,15

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren

en in openbare rechtszitting van **31 oktober**

2024 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter

in aanwezigheid van

advocaat-generaal, met bijstand van griffier